

ZÁVĚREČNÉ KOMUNIKÉ PŘIJATÉ NA 12. SETKÁNÍ MINISTRŮ PRO BYDLENÍ ZEMÍ EVROPSKÉ UNIE

Tato schůze se konala 25. a 26. září 2000 v Paříži a byla věnována tématu vládní politiky k přístupu občanů k bydlení.

Informace ministrů o situaci v zemích Evropské unie, které byly předneseny v průběhu diskuse, umožňují vytvářet si společnou vizi jak o rozvoji vládní bytové

politiky v jednotlivých zemích, tak i o stavu na bytovém trhu.

Ministři poukázali na skutečnost, že veřejný a soukromý sektor se spolupodílí na

zodpovědnosti za stav v bytové politice. Tato spoluodpovědnost je v každé zemi jiná a závisí na konkrétních cílech národní bytové politiky. Ukazuje se však, že podpora veřejného sektoru vytvářením legislativního rámce a monitorováním ekonomických nástrojů je stále dominantní. Roste význam některých skupin populace, majících problémy s bydlením, kdy tyto problémy není schopen trh řešit, a v tom důsledku jim poskytnout vhodné bydlení a služby. Ministři zemí Evropské unie přitom poukazovali na názory expertů v bydlení a výsledky jarního zasedání Mezinárodního fóra v Lisabonu. V tomto kontextu roste význam nestátních organizací. Tato myšlenka byla vyjádřena na Evropském fóru UNESCO. Vládní bytová politika má velice důležitou roli při zvyšování podpory bydlení a vytváří podmínky jak pro soukromý, tak i sociální sektor tak, aby byl přístupný domácnostem s nízkými příjmy a tím napomohl jejich přístupu k bydlení. Bylo též zjištěno, že ve většině členských zemí se místní bytové podmínky mění spolu s trhem v závislosti na ekonomickém rozvoji. Obecně však vlády musí formovat nově svoji politiku a tak podpořit výstavbu bytů tam, kde je to potřebné, a pomoci jednotlivým regionům v otázkách rekonstrukce, s cílem vytvoření politiky udržitelného rozvoje a městské obnovy.

Ministři zemí Evropské unie registrovali zvyšující se problém související se sociální segregací ve velkých evropských městech. Určité části těchto měst jsou převážně naplněny problémovými občany.

Silně bylo podpořeno rozhodnutí evropského shromáždění v Lisabonu, které požádalo Evropskou komisi o zahrnutí sociální podpory a solidarity do politiky

členských států, a to v otázkách zaměstnanosti, vzdělávání a školství, zdravotnictví a bydlení. Bylo zdůrazněno, že každý občan musí mít přístup k vhodnému bydlení a tento přístup by měl být jednou z priorit sociální politiky členských států EU.

Ministři zemí Evropské unie se dále věnovali přípravě zasedání Valného shromáždění OSN, které se bude konat v příštím roce v New Yorku a bude hodnotit výsledky zasedání HABITAT II v Istanbulu v kontextu uplynulých pěti let. Evropská unie bude pokračovat v aktivní účasti na vytváření podmínek ke zlepšení stavu lidských sídel ve světě. Jednoznačně doporučují pokračování a zhodnocování programu HABITAT. Předpokládají vytvoření speciální sekce, která by se měla věnovat konstruktivní výměně myšlenek a zkušeností z realizace programu HABITAT. Do této sekce by měli být mimo vládních činitelů přizváni zástupci municipalit a nestátních organizací.

Ministři zemí Evropské unie uvítali publikaci „Bytová statistika v Evropské unii“ (je možné ji nalézt na stránkách www.euhousing.org). Projevili též přání pokračovat v publikaci národních zpráv o bytové politice členských zemí Evropské unie. Předpokládají, že v brzké budoucnosti budou na tato jednání ministrů přizváni i zástupci Evropské komise a budou společně formulovat cíle. Toto by mělo vyústit ve formulaci bytové politiky Evropské unie. Členské země musí zajistit, aby bytová politika byla středem zájmu v národním i evropském kontextu.

Za společné zájmy byly označeny také problémy zapojení občanů do plánování a urbanizace, vytváření rovnováhy na bytovém trhu apod. Bylo konstatováno, že

cena bydlení se neustále zvyšuje. Je to fenomén registrovaný především ve vyspělých zemích. Výsledek tohoto stavu je, z hlediska makroekonomického efektu, nejistý. Bude třeba více věnovat péči postavení různých asociací, zajišťujících různé společné bydlení a sociální rozvoj ve městech. Je nutné věnovat se problému stárnutí populace a neztrácet ze zřetele problémy handicapovaných osob.

Akcent byl kladen na záchovnou péči a udržení stávajících bytů ve funkčním stavu. Zde je též významný problém vlivu bydlení na zdraví populace. Specifickou pozornost vyžaduje i problém homeles. Popřípadě skupinám obyvatel, které využívají mobilní (stěhovavé) bydlení.

Finanční systémy, včetně podpor, je třeba neustále analyzovat. Subvencované bydlení je nezbytné, ale je třeba hodnotit jak pozitivní, tak negativní aspekty. Pozornost je třeba věnovat též kontrole nájmu, která je prostředkem vytváření rovnováhy na trhu.

Dále bylo hovořeno též o významu registru bytů.

Každý občan Evropské unie musí mít možnost uspokojit adekvátně svoji bytovou potřebu.

Bylo též zdůrazněno, že je třeba zkoumat různé cesty správy smíšeného vlastnictví v rámci bytových domů.

[PŘEKLAD: SVAZ ČESKÝCH A MORAVSKÝCH
BYTOVÝCH DRUŽSTEV.
PŘETIŠTĚNO SE SOUHLASEM SČMBD.]